

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 14 de setembre del 2017

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit del 08-07-2016, la Sra. A.G. va presentar demanda laboral contra la Sra. D.D.M.B., demanant que es condemnés a aquesta darrera a pagar-li la suma total de 1368,87.-euros en concepte de salaris, preavis, compensació econòmica i vacances, més els interessos legals corresponents des de la contesta, a cotitzar prop de la CASS, així com al pagament de les costes processals.

II.- La part demandada es va oposar a la demanda aixecant l'excepció de caducitat de l'acció en indemnització pel comiat i sol·licitant la seva total desestimació, tot i formulant una demanda reconvençional per tal que es condemnés a la Sra. A.G. a satisfer-li l'import de 97,26.-euros en concepte d'havers laborals percebuts de forma indeguda, amb els interessos corresponents i amb imposició de costes a l'adversa o subsidiàriament sense

imposició de costes.

La part agent es va oposar a l'excepció com a la demanda reconvençional.

III.- l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle va dictar Sentència, de data 26-04-2017, decidint *"que estimant parcialment la demanda principal i reeixint en part la reconvenció, amb el ben entès que s'ha declarat la caducitat en ordre a l'acció pretesa com a conseqüència de la indemnització corresponent al comiat injustificat que la treballadora Sra. A.G. reivindicava segons s'ha articulat en el I.- Considerant, operant la compensació econòmica corresponent, ha de condemnar i condemna a la Sra. D.D.M.B. a abonar a la Sra. A.G. la suma global neta de cinc-cents un euros amb seixanta-set cèntims (501,67.- EUROS), devent els conceptes laborals que han triomfat merèixer ser idòniament regularitzats prop de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i tot això sense efectuar especial condemna en costes processals d'aquesta instància a cap dels litigants."*

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. D.D.M.B., sol·licitant la seva revocació i que es dictés una sentència conforme a les seves pretensions inicials.

La representació processal de la Sra. A.G. demana la desestimació del recurs.

V.- Per Aute d'aquesta Sala del 20-07-2017 es va decidir no donar lloc a les pretensions adduïdes per la Sra. A.G., mitjançant el seu escrit contesta als greuges presentat en trànsit d'apel·lació, consistents en què es practiquin les proves proposades per la seva part en primera instància i les quals havien estat denegades pel jutge *a quo*.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat l'existència d'una relació laboral entre la Sra. A.G. i la Sra. D.D.M.B., treballant la primera com a assistenta domiciliària pel compte de la segona, i que aquesta relació es va acabar el 09-11-2015 amb l'acomiadament disciplinari de l'assalariada.

El Tribunal Unipersonal ha jutjat que :

- la reclamació per a indemnització pel comiat havia caducat. Aquest extrem no és recorregut.

- la data d'inici de la relació laboral era el 09-06-2015 i que per tant s'havia de donar lloc a la reclamació a pagar a la demandant l'import de 490.- euros en concepte del salari de la primera meitat del mes de juliol.

- s'havia de donar lloc a la demanda reconvencional, extrem tampoc recorregut per la treballadora, i que un cop compensats els havers laborals pendents de satisfacció i els percebuts de manera indeguda pel fet d'haver-se trobat en situació de baixa, existia un saldo de 501,67.-euros a favor de la Sra. A.G..

II.- La part recurrent no accepta la conclusió del Tribunal Unipersonal que la relació laboral es va iniciar el 09-06-2015 i critica la seva valoració de les proves al respecte, mantenint que la data d'inici és el 15-07-2015 i que per tant no es podia donar lloc als 490.-euros de salari del mes de juliol ni per conseqüent als 12,5 dies de vacances. Finalment, considera que un cop efectuada la compensació entre els imports deguts per cadascuna és la Sra. A.G. que li deu 97,26.-euros.

Apareix que després d'haver patit un accident la Sra. D.D.M.B. necessita l'ajuda diària i nocturna d'una assistència domiciliària. Cal precisar que la Sra. D.D.M.B. es beneficia de l'ajuda de la seva neboda, la Sra. N.M.C. en la gestió de la contractació de les persones destinades a efectuar aquesta tasca.

Pel que fa a la data d'inici del treball de la Sra. A.G., és cert que el contracte de treball firmat per les parts és de data 15-07-2015 i que conté una menció indicant que les mateixes han atorgat iniciar la relació en *"la data que figura en la capçalera del present contracte"*, com també és cert que és només a partir del mes de juliol del 2015 que la treballadora va ser afiliada a la CASS.

Però si aquests elements podrien confirmar la versió de l'empresari, no impedeixen que la relació s'hagi pogut iniciar amb anterioritat ja que la formalització per escrit només constitueix una presumpció i la data d'inici s'ha de fixar en el moment on l'assalariat ha començat efectivament a prestar els seus serveis laborals.

Ara bé, en el present cas, apareix que la demandant ha aportat aquesta prova contrària.

En efecte, existeix una certificació del Departament d'ocupació i treball del Govern d'Andorra firmada per la Secretaria d'Estat, de data 09-05-2016, i que confirma la versió de la demandant que és a partir del 09-06-2015 que va començar a treballar. En efecte, dita certificació indica (SIC) :

"CERTIFICO

Que en els registres del Servei d'Ocupació, consta el següent:

- El dia 5 de juny del 2015, el Servei d'Ocupació va efectuar al control de disponibilitat arrel de la intermediació del currículum de la Sra. A.G. amb l'oferta de treball registrada amb el numero 11240 de la Sra. N.M.C., per l'ocupació d'Assistent, acompanyant de persones", CNO 5191003. El resultat fou que la Sra. A.G. va manifestar estar disponible per aquesta oferta.

- El mateix dia 5 de juny de 2015 el Servei d'Ocupació va trametre, per correu electrònic, el currículum i el full de resultat de la intermediació a la Sra. N.M.C..

- Els dies 8 i 9 de juny del 2015 el Servei d'Ocupació va enviar dos correus electrònics sol·licitant a la Sra. N.M.C., la resposta del resultat de la intermediació dels candidats enviats.

- El dia 9 de juny del 2015, el Servei d'Ocupació va rebre un correu electrònic, que, en relació a la Sra. A.G., diu: "I la Sra. A. a vingut avui per primera vegada i a veure que tal va, per aquest motiu encara no us he enviat la fitxa, però demà sense falta us la faré arribar indicant-vos si es apta o no (que esperem que si).".

- El dia 17 de juny del 2015, el Servei d'Ocupació va rebre el full de resposta del resultat de la intermediació, de N.M.C., informant de la contractació de la Sra. A.G.."

Aquests elements confirmen que no solament la Sra. A.G. es va presentar el 09-06-2015 per a que es pugui valorar les seves capacitats professionals sinó que és a partir d'aquest moment que va començar a treballar i això fins al final de la relació laboral.

En quant a la fulla de resposta rebuda pel Servei el 17-06-2015 que esmenta el certificat, no es parla de voluntat de contractar en un futur sinó de contractació, i s'ha d'entendre de contractació ja feta.

A més, aquesta conclusió és coherent amb els altres elements acreditats en les actuacions.

En efecte, és en data 14-07-2015 que, amb l'ajuda de la Sra. D.D.M.B. i del Sra. N.M.C., la Sra. A.G. va obtenir la seva autorització de treball, document sense el qual no es podia oficialitzar ni formalitzar cap relació laboral. Tal circumstància pot explicar que és l'endemà que es va poder formalitzar la relació i declarar a la treballadora però no és incompatible amb la versió d'aquesta darrera.

D'altra banda, no apareix creïble que la Sra. D.D.M.B. s'hagi quedat sense assistència domiciliaria durant tants dies quan ressurt que tal assistència és per ella una necessitat i que tot apunta que es trobava sense

cap assistent en aquest moment.

A més a més, i a títol de reforç, s'ha de constatar que el contracte escrit no preveu cap període de prova, el que és compatible amb el fet que donat que la Sra. A.G. ja treballava des de un mes al moment de firmar-ho, tal període de prova era necessari.

Així les coses, la valoració de les proves pel tribunal d'instància no és criticable i s'ha de confirmar.

III.- Aleshores, també s'ha de confirmar el càlcul de les vacances donat que el període a prendre en compte era entre el 09-06-2015 i el 09-11-2015 dia de finalització de la relació per l'efecte de l'acomiadament, poc important al respecte que la Sra. A.G. no hagi acudit a la feina entre el 05 i el 09 de novembre puix és tot el període de referència que genera dret a vacances.

Per la resta, els càlculs del primer jutjador apareixen correctes i no existeix cap raó per modificar-los.

Per tant, s'ha de confirmar la condemna de la defenent a pagar a l'agent l'import de 501,67.-euros.

Per tot l'exposat, s'ha de confirmar íntegrament la sentència d'instància.

IV.- En virtut del principi del venciment objectiu, la desestimació del recurs determina la condemna de l'apel·lant a pagar les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de la Sra. D.D.M.B., contra la Sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle de data 26-04-2017 que confirmem íntegrament ;

IMPOSAR a la Sra. D.D.M.B., les costes judicials d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.